

Příloha 4: Diktáty (stromy) – nevyplněné

Název materiálu: Vrstevnické hodnocení v českém jazyce při opravě diktátu na 2. stupni ZŠ

Autor: Mgr. Anna Churáčková

DIKTÁT ZN. „BŘÍZA“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný hvozd jim přicházel vstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěžší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdů.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na ztezku se vcházelo pod jakým si klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořily dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břechtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovaly víc než pár zčernalých listů.

Ztezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat, zatím co stromový velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverka. Jakmile si Bilbovy bystré oči zvykly rozeznávat věci, zahlédl je občas, jak se mihly ze ztezky a pelášily za kmeny stromů. Ozývaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působily, vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět, byly pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „BUK“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný hvozd jim přicházel vstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěžší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdů.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořily dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břečtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovaly víc než pár zčernalých listů.

Stezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat, zatímco stromoví velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverky. Jakmile si Bilbovy bystré oči zvykly rozeznávat věci, zahlédl je občas, jak se mihly ze stezky a pelášily za kmeny stromů. Ozívaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působili, vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět, byly pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „DUB“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný hvozd jim přicházel vstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěžší úsek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdu.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem, protaženým v ponurý tunel, který tvořili dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břečtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovali víc než pár zčernalých listů.

Stezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat, zatímco stromoví velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverky. Jakmile si Bilbovi bystré oči zvykly rozeznávat věci, zahlédl je občas, jak se mihly ze stezky a pelášily za kmeny stromů. Ozývaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty zvuky působili, vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět, byly pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „HABR“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný Hvozd jim přicházel vzstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěžší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdu.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakým si klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořily dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břechtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovali víc než pár zčernalých listů.

Stezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat, zatím co stromový velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverky. Jakmile si Bilbovi bystré oči zvykli rozeznávat věci, zahlédl je občas, jak se mihli ze stezky a pelášily za kmeny stromů. Ozývaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působili, vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět, byli pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „JASAN“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný hvozd jim přicházel vstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěžší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdů.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořily dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břečtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovaly víc než pár zčernalých listů.

Stezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat, zatímco stromoví velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverky. Jakmile si Bilbovy bystré oči zvykly rozeznávat věci, zahlédl je občas, jak se mihly ze stezky a pelášily za kmeny stromů. Ozývaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působili vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět, byly pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „JAVOR“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný hvozd jim přicházel vstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěžší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdu.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořily dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břechtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovaly víc než pár zčernalých listů.

Stezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat, zatímco stromoví velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverky. Jakmile si Bilbovy bystré oči zvykly rozeznávat věci, zahlédl je občas, jak se mihly ze stezky a pelášily za kmeny stromů. Ozývaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působily, vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět, byly pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „JEDLE“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný hvozd jim přicházel vstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěžší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdu.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořily dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré udušené břechtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovali víc než pár zčernalích listů.

Stezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat, zatímco stromoví velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverky. Jakmile si Bilbovy bystré oči zvykly rozeznávat věci, zahlédl je občas, jak se mihly ze stezky a pelášily za kmeny stromů. Ozývaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působili, vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět, byly pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „JILM“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný hvozd jim přicházel vstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdů.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořili dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břechtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovaly víc než pár zčernalých listů.

Stezka byla úská a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdáli přímo dusat, zatímco stromoví velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverky. Jakmile si Bilbovi bystré oči zvykli rozeznávat věci, zahlédl je občas, jak se mihli ze stezky a pelášily za kmeny stromů. Ozývaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působily vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět, byly pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „KAŠTAN“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný hvozd jim přicházel vstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěžší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy odvrátili se od světla krajiny venku a pohrozili se do hvozdů.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořily dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břechtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovaly víc než pár zčernalých listů.

Stezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat zatímco stromový velikáni se nad nimi nakláněly.

V lese byly černé veverky. Jakmile si Bilbovi bystré oči zvykly rozeznávat věci, zahlédl je občas jak se mihly ze stezky, a pelášily za kmeny stromů. Ozývaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působili vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět byli pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „LÍPA“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný Hvozd jim přicházel vstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěžší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdů.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořili dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břechtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovaly víc než pár zčernalých listů.

Stezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat zatímco stromoví velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverky. Jakmile si Bilbovi bystré oči zvykly rozeznávat věci, zahlédl je občas jak se mihly ze stezky a pelášily za kmeny stromů. Ozývali se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působili vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět, byli pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „LÍSKA“

Nastával nejtěžší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdů.

Maširovali za sebou husým pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořily dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břechtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovaly víc než pár zčernalých listů.

Stezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat zatím co stromoví velikáni se nad nimi nakláněly.

V lese byly černé veverka. Jakmile si Bilbovy bystré oči zvykly rozeznávat věci, zahlédl je občas, jak se mihly ze stezky a pelášily za kmeny stromů. Ozívaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působili vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět byly pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „MODŘÍN“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný hvozd jim přicházel vstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěžší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdů.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořili dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břečtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovali víc než pár zčernalých listů.

Stezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat, zatímco stromový velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverky. Jakmile si bilbovy bystré oči zvykly rozeznávat věci, zahlédl je občas, jak se mihly ze stezky a pelášily za kmeny stromů. Ozývaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působili vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět, byly pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „SMRK“

mouchy a pavouci

Temný hvozd na ně čekal jako černá a chmurná hradba. Naložili si na hřbety těžké batohy a pohroužili se do hvozdů.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem, který tvořili dva nakloněné stromy příliš staré, udušené břečťanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovaly víc než pár zčernalých listů.

Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat, zatímco stromové velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverky. Jakmile si Bilbovi bystré oči zvykli, zahlédl je občas, jak pelášily za kmeny stromů. Ozývali se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty zvuky působili, vidět nbylo. To nejděsnější, co mohli vidět byly pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

DIKTÁT ZN. „VRBA“

Mouchy a pavouci

Dlouho očekávaný Temný hvozd jim přicházel vstříc a čekal na ně jako černá a chmurná hradba. Nastával nejtěžší kousek jejich pouti. Naložili si na hřbety těžké batohy, odvrátili se od světla krajiny venku a pohroužili se do hvozdů.

Maširovali za sebou husím pochodem. Na stezku se vcházelo pod jakýmsi klenutým obloukem protaženým v ponurý tunel, který tvořily dva ohromné stromy nakloněné k sobě, příliš staré, udušené břechtanem a obrostlé lišejníkem, aby si uchovaly víc než pár zčernalých listů.

Stezka byla úzká a klikatila se mezi kmeny. Ticho bylo tak hluboké, že jejich nohy se zdály přímo dusat, zatímco stromoví velikáni se nad nimi nakláněli.

V lese byly černé veverky. Jakmile si Bilbovi bystré oči zvykli rozeznávat věci, zahlédl je občas, jak se mihly ze stezky a pelášily za kmeny stromů. Ozývaly se tu i podivné zvuky, ale tvory, kteří ty působily, vidět nebylo. To nejodpornější co mohli vidět, byly pavučiny. Netrvalo dlouho a hvozd se jim zprotivil.

POČET GRAMATICKÝCH CHYB:

POČET CHYBĚJÍCÍCH/ŠPATNÝCH ČÁREK V SOUVĚTÍ:

ZPĚTNÁ VAZBA:

